

Good Samaritan

“Con đi và cũng làm như thế (Luca 10:37)

Mục Đích

- * Bâng bố thương tích tinh thần & thể xác cho người cùng khổ.
- * Mang tình thương của Chúa đến cho nhân loại lỗi lầm bằng lời cầu nguyện với LTXC.
- * Bảo vệ sự sống:
 - Chôn cất và cứu vớt thai nhi
- * Nâng đỡ những bệnh nhân HIV & AIDS
 - * Giúp đỡ các em bé mồ côi khuyết tật

Quý Ân Nhân Vagsc
 sẽ được hưởng lời cầu nguyện & việc thực thi bác ái cho tha nhân của:
Hàng Giáo Sĩ
Quý Dòng Tu
& Các Thiện Nguyện Viên
 của các trung tâm do Vagsc bảo trợ

Linh Hướng & Đồng Sáng Lập

Rev Nguyễn Đức Tuấn, CMC
 Rev Nguyễn Kim Long
 Rev Vũ Ngọc Long
 Rev Trần Huy Hoàng
 Deacon Jerry Đào Văn Hóa

Ban Điều Hành

Cố Vấn Đình Hồng Phong
 Hội Trưởng Alexander Nguyễn Hoạt
 Hội Phó Nguyễn Văn Yên
 TTK Nguyễn Văn Liêm
 TQ Nguyễn Hoa Cương – Đình Thành
 Cẩm Vân Kathy Đào Clara Nguyễn
 Tax Adviser
 Mr. Nguyễn Trọng Tài
 Law Adviser
 Attorney Phạm Văn Phở

Lễ - Lễ - Lễ - Lễ - Lễ - Lễ - Lễ - Lễ
 Vagsc chúng tôi bảo trợ một số Lm về hưu. Đang cần bông lễ để sống sót cuộc đời tu trì. Quý Ân Nhân nào cần xin lễ, xin liên lạc về VP Vagsc. Đa tạ.

Hội từ thiện **Người Samari Nhân Lành Việt Mỹ**

VAGSC

Vietnamese American Good Samaritan Charities

PO Box 18209 Anaheim Hills CA 92817 - USA

Bảo Vệ Sự Sống – Protect Human Life – (714) 542 3989

Non Profit Organization # 37 155 2124 – April 2007 CA – All donations are Tax deductible

Email: vagsc1@yahoo.com www.vagsc.com – Pay Pal – (Click Donate)

Bản Tin 13 – Nihil Obstat Rev Vũ Ngọc Long **Tháng 6 - 2014**

Thư Của Đức TGM Bùi Văn Đọc

Chủ Tịch HĐGM VN

Trung Quốc ngang nhiên đưa giàn khoan HD 981

Quan ngại trước tình trạng nguy hiểm và căng thẳng này, HĐGM VN, với trách nhiệm của mình, xin nêu lên quan điểm và kêu gọi như sau:

1. GHCG luôn luôn kiên trì lập trường xây dựng hòa bình, phản đối chiến tranh, Hòa bình không làm mất điều gì, nhưng chiến tranh có thể làm mất tất cả. Vì thế, mọi tranh chấp hiện nay cần phải kiên trì với đường lối đối thoại; loại trừ tất cả mọi hành vi khiêu khích, gây hấn, kích động chiến tranh, hận thù của đôi bên. Chính quyền Trung Quốc phải ngừng ngay mọi hành vi xâm lăng này. Hãy để cho những lời của Đức Giáo Hoàng Phaolô VI vang lên một lần nữa: “Đừng có ai chống lại người khác nữa, đừng bao giờ nữa ... chiến tranh đừng bao giờ xảy ra, đừng bao giờ chiến tranh một lần nữa!” (Diễn từ tại Liên Hiệp Quốc 1965). “Hòa Bình chỉ thể hiện chính mình trong hòa bình, một nền hòa bình không tách rời những đòi hỏi của công lý nhưng được nuôi dưỡng bởi sự hy sinh cá nhân, sự khoan dung, lòng thương xót và tình yêu.” (Thông điệp ngày thế giới hòa bình 1975).
2. Với chính phủ Việt Nam, tuy phải kiên trì đường lối ngoại giao, đối thoại để giải quyết xung đột, nhưng hãy có lập trường kiên định lấy đạo lý truyền thống dân tộc vì dân, vì nước để thực hiện đường lối chính sách với Trung Quốc. Những thỏa ước tình hữu nghị giữa hai quốc gia láng giềng, giữa hai đảng Cộng Sản thực tế đã cho thấy không mang lại ích lợi cho dân nước mà còn đưa đất nước vào tình trạng lâm nguy.
3. Với người Công Giáo Việt Nam, đây là lúc chúng ta cần biểu lộ trọn vẹn lòng ái quốc của mình theo ĐGH Benedicto XVI huấn dụ: “Là người Công Giáo tốt cũng là công dân tốt”. Lòng yêu nước thể hiện ở việc chúng ta không thể thờ ơ với tình hình của đất nước trong hiện tại cũng như tương lai, chuyên cần hy sinh cầu nguyện cho quê hương đất nước và với lương tâm của mình tích cực tham gia các hoạt động bảo vệ tổ quốc, sẵn sàng đáp lại lời mời gọi cứu nguy Tổ Quốc.
4. HĐGMVN xin các giáo phận tổ chức một ngày cầu nguyện cho quê hương, kêu gọi mọi người sám hối, tiết giảm chi tiêu ăn uống, mua sắm để góp phần nâng đỡ các ngư dân nạn nhân của tàu TQ, và các chiến sĩ cảnh sát, hải quân VN bị thương, theo như sáng kiến kêu gọi một ngày cầu nguyện cho hòa bình tại Syria của ĐTC Phanxicô ngày 7- 9 -2013.

Thực hiện theo Giáo Huấn Xã Hội của Giáo Hội Công Giáo, HĐGMVN luôn nỗ lực thể hiện đường lối xây dựng xây dựng hòa bình trong sứ vụ của mình và mong muốn công lý và hòa bình được thực thi trong xung đột hiện nay.

Ngày 9 Tháng 5 năm 2014

Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam
TGM Phaolô Bùi Văn Đọc

Hiệp ý cùng GH mẹ VN, Vagsc xin sám hối, ăn chay, cầu nguyện cho quê hương

Thánh Têrêsa Nhỏ Hài Đồng Giêsu

Thành Lisieux

“Tôi thích sự buồn tẻ của việc hy sinh âm thầm hơn là những trạng thái xuất thần. Nhật một cây kim vì tình yêu cũng có thể hoá cải một linh hồn.” Đó là những lời của Thánh Têrêsa Hài Đồng Giêsu, một nữ tu dòng Camêlô thường được gọi là "Bông Hoa Nhỏ," người đã sống một đời âm thầm trong tu viện ở Lisieux, nước Pháp. Và quả thật, những hy sinh âm thầm của ngài đã hoá cải các linh hồn. Không mấy vị thánh của Thiên Chúa nổi tiếng như vị thánh trẻ trung này. Cuốn tự truyện của ngài, *Chuyện Một Linh Hồn*, được cả thế giới đọc và yêu chuộng.

Tên thật của ngài là Thérèse Martin, gia nhập tu viện năm 15 tuổi và từ trần năm 1897 lúc 24 tuổi. Đời sống tu viện dòng kín Camêlô thật buồn tẻ và phần lớn chỉ gồm sự cầu nguyện và làm các công việc trong nhà. Nhưng Thánh Têrêsa có được sự hiểu biết sâu sắc thánh thiện để chuộc lại quãng thời gian ấy, bất kể có nhàm chán đến đâu. Ngài nhìn thấy sự đau khổ cứu chuộc trong sự đau khổ âm thầm, sự đau khổ là đời sống tông đồ của ngài. Thánh nữ nói ngài gia nhập tu viện Camêlô là "để cứu vớt các linh hồn và

cầu nguyện cho các linh mục." Và không lâu trước khi chết, ngài viết: "Tôi muốn dùng thời gian ở thiên đàng để làm những điều tốt lành cho trần gian."

Vào ngày 19-10-1997, Đức Giáo Hoàng Gioan Phao-lô II tuyên xưng ngài là Tiến Sĩ Hội Thánh, là người phụ nữ thứ ba trong Giáo Hội được công nhận về sự thánh thiện và về ảnh hưởng tinh thần của những gì ngài viết.

LỜI DẪN

Thánh Têrêsa có nhiều điều để dạy chúng ta về quan niệm, về thể diện, về cái "tôi." Chúng ta bị nguy hiểm khi nghĩ nhiều về bản thân mình, bị đau khổ khi nhận thức những nhu cầu cần phải thỏa lấp, dù biết rằng không bao giờ chúng ta thỏa mãn. Thánh Têrêsa, cũng như bao vị thánh khác, đã tìm cách phục vụ người khác, thực hiện những gì không phải cho chính mình, và quên mình trong những hành động âm thầm của tình yêu. Ngài là một trong những thí dụ điển hình của sự mâu thuẫn trong Phúc Âm mà **khí hiển thân là khi được nhận lãnh, khi chết đi là khi vui sống muôn đời.**

Sự bận rộn với bản thân đã tách biệt con người thời nay với Thiên Chúa, với đồng loại và thực sự xa rời với bản thể. Chúng ta phải học cách quên mình, để suy niệm về một Thiên Chúa là Đấng mời gọi chúng ta thoát ra khỏi sự ích kỷ để phục vụ người khác. Đây là cái nhìn sáng suốt của Thánh Têrêsa

Lisieux, và ngày nay cái nhìn ấy có giá trị hơn bao giờ hết.

LỜI TRÍCH

Thánh Têrêsa phải chịu đau khổ vì bệnh hoạn trong suốt cả cuộc đời. Khi còn nhỏ, ngài phải trải qua ba tháng đau từng cơn, mê sảng và ngắt xiu. Sau đó, dù yếu ớt nhưng ngài làm việc vất vả trong phòng giặt quần áo và phòng ăn của tu viện. Về phương diện tâm linh, ngài phải trải qua một thời kỳ tăm tối khi ánh sáng đức tin dường như tắt ngúm. Năm cuối cùng của cuộc đời, ngài chết dần vì ho lao. Tuy nhiên, không lâu trước khi chết vào ngày 30-9, ngài thì thào: **"Tôi không muốn bớt đau khổ."**

Thực sự ngài là một phụ nữ dửng dưng cảm, không rên rỉ vì bệnh tật và lo âu. Đây là một người nhìn thấy sức mạnh của tình yêu, mà sự biến đổi của Thiên Chúa có thể thay đổi mọi sự, kể cả sự yếu đuối và bệnh tật, thành sức mạnh phục vụ và cứu chuộc cho người khác.

Không lạ gì ngài là quan thầy của công cuộc truyền giáo. Còn ai có thể thay đổi thế giới ngoài những người ôm ấp sự đau khổ của mình với tình yêu?

“*Gương Hy Sinh - Nhân Đức Yêu Người*”

Phùng Quán

"Thằng Khùng..." Anh ta vào trại trước mình khá lâu, bị trừng phạt vì tội gì, mình không rõ. Người thì bảo anh ta phạm tội hình sự, người lại bảo mắc tội chính trị. Nhưng cả hai tội mình đều thấy khó tin. Anh ta không có dáng dấp của kẻ cướp bóc, sát nhân, và cũng không có phong độ của người làm chính trị. Bộ dạng anh ta ngu ngơ, dờ dại dờ khùng. Mình có cảm giác anh ta là một khúc củi rêu, do một trận lũ cuốn từ một xô rừng nào về, trôi ngang qua trại, bị vướng vào hàng rào của trại rồi mắc kẹt luôn ở đó. Nhìn anh ta, rất khó đoán tuổi, có thể ba mươi, mà cũng có thể năm mươi. Gương mặt anh ta gầy choắt, rúm ró, tàn tạ, như một cái bị cói rách, lẩn lóc ở các đồng rác. Người anh ta cao lóng không, tay chân thẳng đuồn đuồn, đen cháy, chỉ toàn da, gân với xương.

Trên người, từ thời đeo một mớ giẻ rách thay cho quần áo. Lúc đầu mình cứ tưởng anh ta bị câm vì suốt ngày ít khi thấy anh ta mở miệng, dù là chỉ để nhếch mép cười. Thật ra anh ta chỉ là người quá ít lời. Gặp ai trong trại, cả cán bộ quản giáo lẫn phạm nhân, anh ta đều cúi chào cung kính, nhưng không chuyện trò với bất cứ ai. Nhưng không hiểu sao, ở con người anh ta có một cái gì đó làm mình đặc biệt chú ý, cứ muốn làm quen... Nhiều lần mình định bắt chuyện, nhưng anh ta nhìn mình với ánh mắt rất lạ, rồi lảng tránh, sau khi đã cúi chào cung kính.

Hầu như tất cả các trại viên, kể cả những tay hung dữ nhất, cũng đều thương anh ta. Những trại viên được gia đình tiếp tế, người để dành cho anh ta viên kẹo, miếng bánh, người cho thuốc.

Ở trại, anh ta có một đặc quyền không ai tranh được, và cũng không ai muốn tranh. Đó là khâu liệm tù chết. Mỗi lần có tù chết, giám thị trại đều cho gọi "thằng khùng" (tên họ đặt cho anh ta) và giao cho việc khâu liệm. Với bất cứ trại viên chết nào, kể cả những trại viên đã từng đánh đập anh ta, anh ta đều khâu liệm chu đáo giống nhau. Anh ta nấu nước lá rừng, tắm rửa cho người chết, kỳ cọ ghét trên cái cơ thể

lạnh ngắt cứng queo, với hai bàn tay của người mẹ tắm rửa cho đứa con nhỏ. Lúc tắm rửa, kỳ cọ, miệng anh ta cứ mấp máy nói cái gì đó không ai nghe rõ. Anh ta rút trong túi áo một mẩu lược gầy, chải tóc cho người chết, nếu người chết có tóc. Anh ta chọn bộ áo quần lạnh lặn nhất của người tù, mặc vào rồi nhẹ nhàng nâng xác đặt vào áo quan được đóng bằng gỗ tạp sơ sài. Anh ta cuộn những bộ áo quần khác thành cái gói vuông vắn, đặt làm gối cho người chết. Nếu người tù không có áo xông gì, anh ta đeo gọt một khúc cây làm gối. Khi đã hoàn tất những việc trên, anh ta quỳ xuống bên áo quan, cúi hôn lên trán người tù chết, và bật khóc...

Anh ta khóc đau đớn và thống thiết, đến nỗi mọi người đều có cảm giác người nằm trong áo quan là anh em máu mủ ruột thịt của anh ta. Với bất cứ người tù nào, anh ta cũng khóc như vậy. Một lần giám thị trại gọi anh ta lên và hỏi:

- Thằng tù chết ấy là cái gì với mày mà mày khóc như cha chết vậy?

Anh ta chấp tay khúm núm thưa:

- Thưa cán bộ, tôi khóc vì ấy mà. Người chết mà không có tiếng khóc tổng tiền thì vong hồn cứ lẩn quẩn trong trại. Có thể nó tìm cách làm hại cán bộ. Lúc hấn còn sống, cán bộ có thể trừng trị hấn, nhưng đây là vong hồn hấn, cán bộ muốn xích cổ, cũng không xích được.

Thằng khùng nói có lý, giám thị trại mặc cho nó muốn khóc bao nhiêu thì khóc. Nhưng mình không tin là anh ta khóc vì. Lúc khóc, cả gương mặt vàng úa, nhãn nhúm của anh ta chan hòa nước mắt, cả thân hình gầy guộc của anh ta run rẩy. Mình có cảm giác cả cái mớ giẻ rách khoác trên người anh ta cũng khóc... Trong tiếng khóc và nước mắt của anh ta chan chứa một niềm thương xót khôn tả. Nghe anh ta khóc, cả những trại viên khét tiếng lý lợm, chai sạn, "đầu chày, đít thớt, mặt bù loong" cũng phải rom rớm nước mắt. Chỉ có nỗi đau đớn chân thật mới có khả năng xuyên thẳng vào trái tim người. Mình thường nghĩ ngợi rất nhiều về anh ta. Con người này là ai

vậy? Một thằng khùng hay người có mỗi từ tâm lớn lao của bậc đại hiền?...

Thế rồi, một lần, mình và anh ta cùng đi lùa trâu xuống con sông gần trại cho tắm nước. Trời nóng như dội lửa. Bãi sông đầy cát và sỏi bị nóng rang bóng như than đỏ. Trên bãi sông mọc độc một cây mùng già gốc sần sùi tán lá xác xơ trải một mảng bóng râm bằng chiếc chiếu cá nhân xuống cát và sỏi. Người lính gác ngồi trên bờ sông dốc đứng, ôm súng trú nắng dưới một lùm cây. Anh ta và mình phải ngồi trú nắng dưới gốc cây mùng già, canh đàn trâu ngụp lặn dưới sông. Vì mảng bóng râm quá hẹp nên hai người gần sát lưng nhau. Anh ta bỗng lên tiếng trước, hỏi mà đầu không quay lại:

- Anh Tuân này – (*không rõ anh ta biết tên mình lúc nào*) - sống ở đây anh thêm cái gì nhất?

- Thêm được đọc sách – (*mình buột miệng trả lời, và chợt nghĩ, có lẽ anh ta chưa thấy một cuốn sách bao giờ, có thể anh ta cũng không biết đọc biết viết cũng nên*).

- Nếu bây giờ có sách thì anh thích đọc ai? - Anh ta hỏi.

- Voltaire! – (*Một lần nữa mình lại buột miệng. Và lại nghĩ: Nói với anh ta về Voltaire thì cũng chẳng khác gì nói với gốc cây mùng già mà mình đang ngồi dựa lưng*). Nhưng nhu cầu được chuyện trò bộc bạch với con người nó cũng lớn như nhu cầu được ăn, được uống... Nhiều lúc chẳng cần biết có ai nghe mình, hiểu mình hay không? Đó chính là tâm trạng của anh công chức nát rượu Marmeladov, bất chợt nói to lên những điều tủi hổ nung nấu trong lòng với những người vợ vẫn trong một quán rượu rất tồi tàn, mà Dostoevsky miêu tả trong "Tội ác và Trùng phạt".

Anh ta ngòai bó gối, mắt không rời mặt sông loá nắng, hỏi lại:

- Trong các tác phẩm của Voltaire, anh thích nhất tác phẩm nào?

Mình sững sờ nhìn anh ta, và tự nhiên trong đầu nảy ra một ý nghĩ kỳ lạ: như

một người nào khác đã ngồi thay vào chỗ anh ta... Minh lại liên tưởng đến một câu làm việc cùng phòng, hồi còn ở Đài phát thanh, tốt nghiệp đại học hẳn hoi, đọc tên nhạc sĩ Chopin (Sôpanh) là Cho Pin.

Minh trả lời anh ta:

- Tôi thích nhất là Candide.

- Anh có thích đọc Candide ngay bây giờ không?

Không đợi mình trả lời, anh ta nói tiếp:

- Không phải đọc mà nghe... Tôi sẽ đọc cho anh nghe, ngay bây giờ.

Rồi anh ta cất giọng đều đều, đọc nguyên bản truyện Candide. Anh đọc chậm rãi, phát âm chuẩn, và hay như mấy cha cố người Pháp, thầy dạy mình ở trường Providence. Minh trân trân nhìn cái miệng rúm rỏ, răng vàng khè đầy bựa của anh ta như nhìn phép lạ. Còn anh ta, mắt vẫn không rời dòng sông loá nắng, tưởng chừng như anh ta đang đọc thiên truyện Candide nguyên bản được chép lên mặt sông...

Anh đọc đến câu cuối cùng thì keng ở trại cũng vang lên từng hồi, báo đến giờ lừa trâu về trại. Người lính gác trên bờ cao nói vọng xuống: "Hai đứa xuống lừa trâu, nhanh lên!".

- Chúng mình lừa trâu lên bờ đi! - anh nói.

Lội ra đến giữa sông, mình hỏi anh ta:

- Anh là ai vậy?

Anh ta cỡi lên lưng một con trâu, vừa vung roi xua những con trâu khác, trả lời:

- "Tôi là cái thanh ngang trên cây thập tự đóng đinh Chúa."

Rồi anh ta tiếp:

- Đừng nói với bất cứ ai chuyện vừa rồi... Giáp mặt người lính canh, bộ mặt anh ta thay đổi hẳn - ngu ngơ, đần độn như thường ngày.

Cuối mùa đông năm đó, anh ta ngã bệnh. Nghe các trại viên kháo nhau mình mới biết. Thăng chuyện gia khâm liệt e đi đong. Thế là nếu bọn mình nghèo, sẽ không còn được khâm liệt từ tế và chẳng có ai khóc tống tiễn vong hồn... - những người tù nói với nhau với giọng buồn. Minh gặp giám thị trại, xin được thăm anh ta.

Giám thị hỏi:

- Trước kia anh có quen biết gì thằng này không? Minh nói: - Thưa cán bộ, không. Chúng tôi hay đi lừa trâu với nhau nên quen nhau thôi.

Giám thị đồng ý cho mình đến thăm, có lính đi kèm. Anh ta nằm cách ly trong gian lán dành cho người ốm nặng. Anh ta nằm như dân người xuống sạp nằm, hai hốc mắt sâu trũng, nhắm nghiền, chốc chốc lại lên cơn co giật...

Minh cúi xuống sát người anh ta, gọi hai ba lần, anh ta mới mở mắt, chăm chăm nhìn mình. Trên khoé môi rúm rỏ như thoáng một nét cười. Nước mắt mình tự nhiên trào ra rơi lã chã xuống mặt anh ta. Anh ta thè lưỡi liếm mấy giọt nước mắt rớt trúng vành môi. Anh ta thều thào nói:

- Tuân ở lại, mình đi đây... Đưa bàn tay đây cho mình...

Anh ta nắm chặt bàn tay mình hồi lâu. Một tay anh ta rờ rẫm mở giẻ rách khoác trên người, lấy ra một viên than củi, được mài tròn nhẵn như viên phấn viết. Với một sức cố gắng phi thường, anh ta dùng viên than viết vào lòng bàn tay mình một chữ nho. Chữ **NHẪN**. Viết xong, anh ta hoàn toàn kiệt sức, đánh rớt viên than, và lên cơn co giật.

Người lính canh dẫn mình lên giám thị trại với bàn tay có viết chữ Nhẫn ngửa ra. Người lính canh ngờ rằng đó là một ám hiệu.

Giám thị hỏi:- Cái hình nguệch ngoạc này có ý nghĩa gì? Anh mà không thành khẩn khai báo, tôi tống cổ anh ngay lập tức vào biệt giam.

Minh nói: Thưa cán bộ, thật tình tôi không rõ. Anh ta chỉ nói: tôi vẽ tặng cậu một đạo bùa để xua đuổi bệnh tật và tà khí. Nghe ra cũng có lý, giám thị trại tha cho mình về lán...

Phùng Quán

TGP Hà Nội – 2013 BBT (Theo HDGMVN)

VAGSC chúng tôi nhận thấy: "Thằng Khùng" là một người tự cho là bé nhỏ – Cảm phục hơn nữa khi biết rõ Thăng Khùng là một vị LM, Tổng Đốc của Chúa, một gương hy sinh âm thầm, Ngài là cha sở nhà thờ Hà Nội, khiêm tốn, xứng đáng là một từ tâm lớn lao của bậc đại hiền ... Khùng vì tình yêu đồng loại. - Vagsc

Kiến Quê Có Job Mới

Kể từ khi bộ chỉ huy của VAGSC giong về Anaheim Hills, con rất buồn, vì không được đi lượm ve chai nữa, để kiếm thàng mấy chục đồng nuôi người phong tật. Ở thành phố mới này kiếm một chiếc lon rất là hiếm hoi, tội nghiệp cho mấy anh em phong tật mà Kiến Quê con nhận bảo trợ đã không đủ cơm ăn. Con làm việc này được, vì xưa kia, khi con còn nhỏ ở nhà bố con có treo chữ Nhẫn.

Nhưng may thay, cậy nhờ vào on Chúa quan phòng, con có job mới, gửi thư và lấy thư, mỗi sáng Thứ Bảy, sau khi dự lễ về, con đều đến PO Box 18209 Anaheim Hills. Ôi! Lá thư nào thư ấy đều nặng trĩu cả **"trăm kg"**. Có những thư nặng gửi, mà người gửi con đã thuộc lòng tên như: Phúc, Ba, Myta, Tuyển Thảo... và nhiều ân nhân khác. Ôi xin tạ ơn Chúa, cảm ơn bà con. Lá thư nặng nhe không sao, đã có Chúa lo, miễn là năng gửi, vì có vị Ân Nhân từ xa gởi thư về nói rằng:

*"Bà góa chỉ có hai xu
Thế mà lại được Giêsu khen nhiều
Gia tài chỉ có bấy nhiêu
Nhưng lòng quảng đại gương treo
ngàn đời."*

Mọi sự xin dâng cho kẻ khôn cùng vì **"chính"** đó là Đức Giêsu.

Kính Mời – Kính Mời

Vagsc chúng tôi đã dự trữ các tài liệu cần thiết trên

www.vagsc.com

Bản Xét Mình

Tội Nhe

BENEDIC AMUS DOMINO –
DEO GRATIAS!

1. Thờ phượng một Đức Chúa Trời trên hết mọi sự

- Thiếu sự cầu nguyện mỗi ngày.
- Không cố gắng yêu mến Thiên Chúa hết lòng, hết linh hồn, hết sức lực.
- Nuôi tư tưởng ngờ vực về đức tin.
- Thiếu tìm kiếm và học hỏi về sự dạy dỗ của Giáo Hội.
- Hờ hững và vô ơn với Thiên Chúa.
- Thờ ơ về mối dây liên hệ với Thiên Chúa.
- Lười biếng trong việc thờ phượng Thiên Chúa.
- Đặt thú vui riêng và con người, trên Thiên Chúa. Thí dụ: coi tivi, thể thao.
- Chú trọng đến sự tôn trọng và tình cảm của người chung quanh. Thí dụ: Thay đổi mình, để theo ý của những người chung quanh hơn là Ý của Thiên Chúa.
- Không tin tưởng vào Thiên Chúa.
- Thiếu bổn phận trong đời sống của mình.
- Thử thách Thiên Chúa.
- Oán giận Thiên Chúa.
- Thiếu sự hợp tác vào công việc giáo hội khi có thời giờ và khả năng.
- Không dự phần vào việc truyền bá phúc âm.
- Đã công tình chia trí trong các Thánh Lễ và trong những buổi cầu nguyện.
- Đã không đi xưng tội thường xuyên.
- Chối từ lòng thương xót của Chúa.
- Thiếu cầu nguyện khi cảm nhận được sự soi sáng của Chúa.
- Thiếu sự xét mình hằng ngày. Nuôi những tư tưởng thương hại mình, và coi thường mình.

2. Chớ kêu Tên Đức Chúa Trời vô cớ

- Dùng Danh Chúa khi tỏ lộ sự ngạc nhiên, hay giận dữ (thói quen không suy nghĩ)
- Chửi thề thiếu suy nghĩ.
- Không tôn trọng tên Đức Mẹ, các thánh, và Đức Giáo Hoàng
- Dùng những từ ngữ thô tục.

- Dùng những người thánh thiện và các đồ thánh trong những câu chuyện vui tục tĩu.
- Nói xấu giáo hội.
- Dùng Lời Chúa một cách bừa bãi và thiếu tôn trọng.

3. Giữ ngày Chúa Nhật

- Làm những công việc không cần thiết trong ngày chủ nhật
- Đã không dành ngày chủ nhật cho gia đình & vào việc nghỉ ngơi
- Dùng ngày chủ nhật thành lịch trình thể thao của mình.
- Không trang nghiêm trong nhà thờ.
- Không chú ý khi tham dự thánh lễ.
- Tới tham dự thánh lễ trễ và ra về sớm với lý do không chính đáng
- Dùng ngày chủ nhật để thỏa mãn những thú vui tội lỗi, không lành mạnh, và với những bạn bè xấu.

4. Thảo kính cha mẹ

- Cãi lộn với anh chị em.
- Không vâng lời cha mẹ và những người trên mình.
- Thiếu sự kính trọng với cha mẹ và những người trên mình.
- Hành xử với những kẻ dưới mình một cách thiếu tôn trọng.
- Thiếu tôn trọng phẩm giá của con cái mình.
- Nói xấu cha mẹ
- Nói xấu con cái.
- Nói xấu người phối ngẫu.
- Sao lãng bổn phận với người phối ngẫu và con cái.
- Không làm gương đạo đức cho gia đình mình.
- Điều cốt và không giúp đỡ những người tàn tật và già yếu
- Thiếu dạy dỗ con cái những điều cần thiết về Thiên Chúa và đời sống tâm linh.
- Thiếu lòng biết ơn với cha mẹ.
- Hay rầy la người phối ngẫu và con cái.
- Hành xử với những đứa con đã trưởng thành của mình như một đứa con nít.
- Xen vào chuyện gia đình của con cái mình.
- Quá lỏng lẻo với luật lệ và kỷ luật.
- Quá khắc khe với luật lệ và kỷ luật.

- Phạm pháp với lý do không chính đáng.
- Đã xấu hổ về cha mẹ mình.

5. Chớ giết người

- Kiêu căng, ngạo mạn.
- Tự cao
- Cứng đầu một cách vô lý
- Hồn xược
- Không xin lỗi
- Đánh nhau, cãi vã về một lý do nhỏ
- Giận dữ
- Dùng cử chỉ thô tục.
- Thành kiến • Nuôi hận thù - Kiểm cách trả thù khác
- Mong muốn sự dữ cho người Ích kỷ
- Nghe những loại nhạc không tốt
- Coi tivi nhiều quá mức
- Chơi computer game nhiều quá mức
- Dùng internet nhiều quá mức
- Coi tivi hay phim ảnh khuyến khích về tình dục và bạo lực
- Chơi những trò chơi trên máy vi tính, khuyến khích về tình dục và bạo lực
- Từ chối không tha thứ cho người khác
- Ăn nhiều quá, hoặc uống bia rượu nhiều quá
- Lái xe bất cẩn
- Không chăm sóc sức khỏe của mình
- Lạm dụng thuốc men.
- Lười biếng
- Luôn chần chừ để làm việc tốt
- Thiếu tôn trọng phẩm giá của mình và người khác
- Gièm pha về người khác
- Hành xử với người khác không công bằng
- Không uống thuốc khi cần đến
- Cố tình làm những việc cho người khác bức mình.
- Xúc phạm đến tình bạn
- Dùng sự “im lặng” của mình để trả thù người khác.

6. Chớ làm sự dâm dục

- Thiếu canh giữ cặp mắt của mình. (nhìn người khác không đàng hoàng)

(Tiếp trang 6)

**“Đức tin và lời cầu nguyện là những sức mạnh có thể tác động đến lịch sử, lời cầu nguyện mãnh liệt hơn bom đạn và đức tin hùng mạnh hơn các đạo quân ...
ĐHY Joseph Ratzinger - 2000**

	<p>Xin Chúa Chúc Lành và trả công bội hậu cho quý Ân Nhân. Đã hy sinh góp phần hoàn chỉnh Trung Tâm Kính Lòng Thương Xót Chúa - GP Hưng Hóa – Miền Bắc Việt Nam</p>	<p>Non Profit Organization</p> <p>Paid</p>
<p><i>“Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương Mt (5-7)</i></p> <p>Blessed are the merciful, for they will be shown mercy Mt (5-7)</p>	<p>VAGSC PO Box 18209 Anaheim Hills CA 92817</p>	<p><i>“Những gì các người làm cho một người trong các anh em hèn mọn nhất này của Ta, là các người đã làm cho chính mình Ta (Mt: 25:40)”</i> <i>“Whatever you did for of these least brothers of mine, you did for me (Mt 25:40)”</i></p>

- Cho phép trái tim của mình yêu thích vợ/chồng người khác.
- Ăn mặc không đứng đắn
- Hành động không đứng đắn
- Coi người khác như đồ vật
- Muốn người khác chú ý về mình – một cách không đáng hoàng.
- Không tôn trọng người khác phái
- Ích kỷ trong việc ăn nằm với người phối ngẫu
- Không muốn có thai với những lý do không chính đáng.
- Giữ mối quan hệ với bạn bè xấu

7.Chớ lấy của người

- Để lòng dính liền với con người, và vật chất.
- Ăn trộm những vật nhỏ, rẻ tiền.
- Cố tình không trả lại những vật đã mượn.
- Phỉ phạm thời giờ
- Không trả nợ đúng lời hứa
- Không làm việc bác ái và không giúp đỡ những người nghèo
- Phung phí tiền bạc vào những vật không cần thiết.
- Không giữ lời hứa

8.Chớ làm chứng dối

- Nói dối - Nhiều chuyện
- Loan những tin đồn và những chuyện bịa đặt
- Nói xấu sau lưng người khác
- Có những tư tưởng xấu, không bác ái, chỉ trích người khác.
- Lên án người khác một cách vội vàng.
- Không công bằng, hay nghi ngờ
- Không lấy lại danh dự của người mà mình đã làm cho họ bị tổn thương qua lời nói.
- Gian lận khi chơi games, ở trường học, và ở sở làm.
- Nói những lời nói không tốt về người khác.
- Phóng đại quá đáng về sự thật
- Khoe khoang, khoác lác
- Nhịn bợ
- Cảm râm, than van, tìm kiếm sự chú ý của người khác

9.Chớ muốn vợ chồng người

- Nói hoặc nghe những câu chuyện, hay câu nói đùa không trong sạch.

- Có những tư tưởng mơ mộng về những sự dâm dục (thoáng qua trong trí)
- Không canh giữ trí tưởng tượng của mình.
- Tò mò và đùa giỡn với sự căm dỗ
- Nhìn người hay hình ảnh không đứng đắn.

10.Chớ tham của người

- Đố kỵ– buồn và giận khi thấy những người khác may mắn.
- Ganh tị - thèm muốn những nguồn lợi của người khác
- Tham lam
- Đặt nặng về vật chất
- Không tin tưởng Chúa sẽ ban cho mình vật chất và tinh thần khi cần đến.
- Để lòng dính vào vật chất và sự giàu sang.

Chú Ý Chú Ý
 Thế giới đang cần đến LTX của Thiên Chúa. Xin lên mạng www.vagsc.com
 Đọc kinh dâng hiến thế giới & phổ biến rộng rãi đèn quý bà

Đức Cha Cosma Hoàng Đạt GM Bắc Ninh, TTK HDGM VN, Mừng Lễ Giáng Sinh Tại Trại Phong Quả Cầm

Mặc dù rất bận rộn với công việc mục vụ, nhưng Đức Cha Cosma vẫn dành ưu ái đặc biệt cho quý cụ, quý ông bà bệnh nhân phong tại Quả Cầm. Đúng 10 giờ ngày 25/12/ 2012, Đức Cha Cosma đã đến dâng lễ Mừng Chúa Giáng Sinh cho bà con bệnh nhân phong tật. Cùng hiệp dâng thánh lễ với Đức Cha, có Cha Đa Minh Nguyễn Văn Bích, Cha Đa Minh Nguyễn Thành Công, cùng toàn thể cộng đoàn Quả Cầm. Trong bài giảng Đức Cha đã chia sẻ thân tình với cộng đoàn, cách riêng với người bệnh phong. Đón Chúa Giáng Sinh không phải chỉ là những chuẩn bị bên ngoài với âm thanh vui nhộn và mưng đèn màu trang hoàng nhưng còn phải có một tấm lòng rộng mở để đón Chúa Hài Đồng đến và ở lại trong đời sống mình. Đức Cha nhấn mạnh : “ *Sống Đức Tin thể hiện bằng Đức ái để đất chúng ta trở sinh hoa trái.* ” Đức ái là biết yêu thương giúp đỡ lẫn nhau, cảm thông chia sẻ với nhau; trước hết là giữa những người bệnh phong với nhau, kế đến là mở rộng ra với hết mọi người. Có như thế ta mới thực sự biết Chúa, có Chúa và đem Chúa cho người khác. Chính khi biết đón nhận, biết sẻ chia là lúc ta được tràn đầy bình an và niềm vui của Chúa. Đức Cha trích dẫn lời tâm sự của một bệnh nhân phong đã chia sẻ: “ *trước khi biết Chúa thì chẳng biết vui là gì, sau khi biết Chúa thì chẳng biết buồn là gì.* ” Cuối Thánh lễ, Nữ Tu Anna Xuân cũng bày tỏ tâm tình cảm tạ Thiên Chúa đã nâng đỡ Nữ Tu suốt 25 năm sống, phục vụ và học với người bệnh nhân phong. Nữ Tu cũng bày tỏ niềm tri ân sâu sắc đến Đức Cha, quý Cha và toàn thể cộng đoàn; đặc biệt các ân nhân ở xa quê (Vagsc), và cách riêng đối với Đức Cha như một “ *Bậc Thầy*”, một mẫu gương đã đến và ở lại với người bệnh phong. Cô ước mong hôm nay cũng như những ngày tiếp theo cô luôn được hát Khúc Ca Cảm Tạ.

Vagsc & ĐC Hoàng Văn Đạt, GM Bắc Ninh, Chúa chiến bé nhỏ, đem niềm vui cho kẻ khốn cùng, bảo trợ 288 anh em phong tật Miền Bắc VN

ĐGM cảm ơn Vagsc.

*Tôi vừa nhận được quà của Vagsc gửi tặng, "bánh chưng Tết cho những người khốn cùng". Cảm ơn ông và quý ân nhân rất nhiều. Tết năm nay số tiền ấy sẽ được chuyển thành bánh chưng gửi đến những người nghèo như ý ông và quý ân nhân. Về quà tặng người bệnh phong dịp lễ Giáng Sinh, hy vọng ông đã nhận được hình ảnh Văn Phòng Tòa Giám Mục Bắc Ninh gửi rồi. Tôi đã đích thân đến trại phong Phú Bình ở Thái Nguyên, và trại phong Quả Cầm tỉnh Bắc Ninh trao quà cho người bệnh. Phần còn lại, tôi đã nhờ các nữ tu trao cho bệnh nhân ở làng Đông Lệnh tỉnh Tuyên Quang và trại Sóc Sơn ở Hà Nội. Xin thay mặt cho người bệnh nhân phong tật trong 4 trại hết lòng cảm ơn ông và quý ân nhân. Nguyên xin Chúa ban cho ông và quý ân nhân mọi ơn lành hồn xác cần thiết trong những năm tháng tới. Xin Chúa chúc lành. Thân mến,
+ Cosma Hoàng Văn Đạt SJ - Giám Mục Bắc Ninh”.*

Vagsc mang niềm vui và hy vọng cho anh em phong tật Quả Cầm Bắc Ninh

Kinh Dâng Hiến Giáo Hội & Quê Hương Cho Mẹ La Vang

Lạy Mẹ Thiên Chúa. Chúng con chạy đến cùng Mẹ, vì trước khi trút hơi thở trên thập giá, qua thánh tông đồ Gioan, Chúa Giêsu đã phó thác loài người chúng con cho Mẹ: “Này là con Bà!” Theo gương Chúa Giêsu khi trao phó các môn đệ yêu dấu cho Mẹ săn sóc, chúng con xin dâng cho Mẹ toàn thể dân tộc Việt Nam, hiện đang sống tại quê hương và hải ngoại. Xin Mẹ hãy đồng hành với chúng con bằng tình hiền mẫu. Xin Mẹ giang tay ôm ấp tất cả những ai đang ngược nhìn lên Mẹ, vì “xưa nay không có ai kêu cầu mà Mẹ không nhận lời”.

Lạy Mẹ rất yêu dấu, Mẹ biết tất cả mọi đau khổ và hy vọng của hết mọi người. Mẹ biết cuộc đối chọi giữa ánh sáng và bóng tối, giữa sự thiện và sự ác, đang diễn ra trên khắp thế giới, cũng như trên quê hương Việt Nam và trong cõi lòng của chúng con. Quê hương chúng con có những niềm hãnh diện tự hào, và có những điều đau khổ và nước mắt, trong suốt dòng lịch sử bị đô hộ, chiến tranh và suy vong; mà hậu quả vẫn còn kéo dài mãi cho đến ngày nay. Xin Mẹ thương giải cứu, như xưa Mẹ đã an ủi mọi người cả lương lẫn giáo tại lãnh địa La Vang.

Giờ đây, chúng con xin phó dâng cho Mẹ toàn thể dân tộc và Giáo Hội Việt Nam. Xin Mẹ gìn giữ chúng con khỏi mọi bất công, chia rẽ và bạo lực. Xin Mẹ an ủi và ban sức mạnh cho tất cả những ai đau khổ, nghèo đói, cô đơn, bệnh tật, những người bị hắt hủi, áp bức, và lãng quên, cùng những tù nhân vô tội.

Chúng con xin dâng cho Mẹ Giáo Hội Việt Nam: hàng Giáo Phẩm, giáo sĩ, tu sĩ và giáo dân. Xin cho mỗi người trở nên những nhân chứng của đức tin, một đức tin nở hoa đức ái, để mọi người nỗ lực xây dựng một nền hòa bình, tự do như Mẹ đã dạy tại Fatima; biết sống công bằng và bác ái giữa lòng dân tộc. Lạy Mẹ rất đáng mến yêu. Xin Mẹ cầu cùng Chúa cho chúng con, biết sống kết hiệp với Chúa Giêsu và hiệp nhất với nhau. Chớ gì tất cả những lời chúng con nói và những việc chúng con làm đều gia tăng việc tôn vinh chúc tụng Chúa Cha, Chúa Con, và Chúa Thánh Thần. Amen.

Imprimatur

Đức Cha Đa Minh Mai Thanh Lương

Giám Mục Phó Orange CA. USA – Soạn 2012

Kinh Dâng Hiến Thế Giới Cho Lòng Thương Xót Chúa

(ĐGH Gioan Phaolô II 17- 8- 2002)

Lạy Thiên Chúa là Cha đầy lòng thương xót, nơi Thánh Tử của Cha là Chúa Giêsu Kitô, Cha đã mặc khải và tuôn đổ tình yêu của Cha xuống cho chúng con, trong Đấng An Ủi là Chúa Thánh Thần.

Hôm nay, chúng con xin phó dâng nơi Cha, vận mệnh của thế giới và của từng người nam nữ. Xin Cha đoái nhìn chúng con là những tội nhân, chữa lành mọi yếu đuối của chúng con, trấn áp mọi sự giữ, và ban cho các dân tộc trên trái đất này, được cảm nghiệm Lòng Thương Xót của Cha. Ước chi họ luôn tìm được ở nơi Cha, một Thiên Chúa Ba Ngôi, nguồn mạch cho niềm hy vọng. Lạy Cha Hằng Hữu, nhờ Cuộc Khổ Nạn và Phục Sinh của Con Cha, xin Cha đủ lòng thương xót chúng con và toàn thế giới. Amen.

Lạy Chúa Giêsu, con xin tín thác nơi Chúa.

IMPRIMATUR:

Đức Cha Trần Đình Tứ -

CT UBPT trực thuộc HDGM VN

Phú Cường Ngày 8 tháng 9 năm 2004

Kinh Xin Ôn Chết Lành

(Thánh Nữ Maria Faustina NK 1574)

Lạy Chúa Giêsu rất nhân lành đã chịu căng dây trên thập giá, xin đoái thương đến giờ lâm tử của con. Lạy Trái Tim Chúa Giêsu đầy lân ái đã chịu lưỡi đồng mở ra, xin trở nên nơi nương náu cho con trong lúc cuối đời. Ôi Máu và Nước đã tuôn trào từ Trái Tim Chúa Giêsu như nguồn mạch thương xót vô tận cho chúng con trong giờ lâm tử, lạy Chúa Giêsu Hấp Hối, Con Tim của lòng thương xót, xin hãy làm người con nghĩa nô Thiên Chúa trong giờ lâm tử của con .

Lạy Chúa Giêsu của con, ước chi những tháng ngày lưu đày cuối cùng của con được trôi qua hoàn toàn theo thánh ý Chúa. Con xin kết hợp những đau thương, cay đắng, và cả con hấp hối của con với cuộc Thương Khó của Chúa; con xin hiến mình cho cả thế giới để khẩn nài Chúa đổ lượng xót thương hải hà cho các linh hồn, nhất là những người thân yêu trong gia tộc của con. Con tín thác vững vàng và phó mình tận tuyệt cho thánh ý là chính tình thương của Chúa. Lòng thương xót Chúa sẽ là tất cả cho con trong giờ lâm tử. Amen –

3 kinh này có trên www.vagsc.com – Xin phổ biến rộng rãi cho quý bà con & bạn hữu – Nếu có thể, xin đọc hàng ngày.

